

قانون نظارت بر رفتار قضات

فصل اول – دادگاه عالی و دادسرای انتظامی قضات - اول

فصل اول – دادگاه عالی و دادسرای انتظامی قضات

ماده 4

ماده 4 – دادگاه عالی و دادگاه تجدیدنظر در تهران تشکیل می شود و بنا به تشخیص رئیس قوه قضائیه دارای شعب متعدد است. هر شعبه دارای یک رئیس و دو مستشار است.

تبصره

تبصره – دادگاههای مذکور به تعداد کافی عضو معاون دارد که در غیاب هر یک از اعضاء با دستور رئیس دادگاه عالی، وظیفه وی را انجام می دهند.

ماده 5

ماده 5 – رئیس، مستشاران و عضوهای معاون دادگاههای مذکور از بین قضات دارای بالاترین پایه قضائی توسط رئیس قوه قضائیه منصوب می شوند و باید حداقل دارای بیست و پنج سال سابقه کار قضائی باشند و در ده سال اخیر خدمت قضائی خود، محکومیت انتظامی درجه سه و بالاتر نداشته باشند. این قضات را به جز موارد مشمول اصل یکصد و شصت و چهارم (164) قانون اساسی نمی توان بدون تمایل آنان تغییر داد.

تبصره

تبصره – رؤساء شعب دادگاههای عالی و عالی تجدیدنظر در بالاترین گروه شغلی و مستشاران و عضو معاون دادگاههای مذکور به ترتیب در یک گروه و دو گروه پایین تر قرار می گیرند.

ماده 6

ماده 6 - امور زیر در صلاحیت دادگاه عالی است:

1 - رسیدگی به تخلفات انتظامی قضات

2 - رسیدگی به پیشنهاد دادستان در مورد تعلیق قاضی از خدمت قضائی

3 - ترفیع پایه قضائی

4 - حل اختلاف بین دادستان انتظامی و دادیار انتظامی موضوع ماده (28) این قانون

5 - رسیدگی به اعتراض به قرار تعلیق تعقیب انتظامی

6 - اظهارنظر در خصوص اشتباه یا تقصیر قاضی موضوع اصل یکصد و هفتاد و یکم (171) قانون اساسی و ماده (30) این قانون

7 - سایر امور به موجب قوانین خاص

ماده 7

ماده 7 - به تخلفات اعضاء دادگاه‌های عالی و عالی تجدیدنظر و دادستان توسط هیأتی مرکب از رؤساء شعب دیوان عالی کشور که با حضور دو سوم آنان رسمیت می‌یابد رسیدگی می‌شود. ملاک در صدور رأی، نظر اکثریت حاضرین است. رسیدگی در این هیأت منوط به صدور کیفرخواست از جانب دادستان کل کشور است.

تبصره

تبصره - به تخلفات اداری قضاتی که در زمان ارتکاب دارای سمت اداری بوده‌اند، در دادگاه عالی رسیدگی می‌شود و به تخلفات انتظامی شخصی که از شغل قضائی به شغل اداری انتقال یافته است در صورتی که تخلف مربوط به زمان تصدی وی در شغل قضائی گردد نیز در دادسرا رسیدگی می‌گردد. در هر حال مجازات، مطابق مقررات حاکم در موقع ارتکاب تخلف تعیین می‌شود.

ماده 8

ماده 8 – دادرسا در معیت دادگاه عالی مطابق این قانون انجام وظیفه می‌نماید.

ماده 9

ماده 9 – ریاست دادرسا به عهده دادستان است که باید حداقل دارای بیست سال سابقه کار قضائی باشد و در ده سال اخیر خدمت خود محکومیت انتظامی درجه سه یا بالاتر نداشته باشد.

ماده 10

ماده 10 – دادستان به تعداد کافی معاون و دادیار دارد. دادیار و معاون دادرسا باید حداقل دارای پانزده سال سابقه کار قضائی باشند و در ده سال اخیر خدمت قضائی خود محکومیت انتظامی درجه سه یا بالاتر نداشته باشند.

ماده 11

ماده 11 – وظایف و اختیارات دادرسا عبارت است از:

- 1 – بازرسی و کشف تخلفات انتظامی قضات و تعقیب انتظامی آنان در هر مقام و رتبه
- 2 – نظارت مستمر بر عملکرد قضات، ارزشیابی آنان و تحقیق در اعمال و رفتار منافی با حیثیت و شأن قضائی با رعایت حریم خصوصی آنان
- 3 – پیشنهاد تعلیق قاضی از خدمت قضائی به دادگاه عالی
- 4 – پیشنهاد تشویق قضات دارای خدمات علمی یا عملی برجسته به رئیس قوه قضائیه
- 5 – پیشنهاد جابجایی قضات به رئیس قوه قضائیه در اجرای اصل یکصد و شصت و چهارم (164) قانون اساسی
- 6 – بازرسی و تهیه گزارش در مورد عملکرد قضات بر حسب درخواست رئیس قوه قضائیه
- 7 – سایر وظایف به موجب قوانین خاص

تبصره

تبصره – درخواست تعلیق قاضی و صدور کیفرخواست و قرار تعلیق تعقیب انتظامی فقط بر عهده دادستان است. در غیاب دادستان یا موارد ردّ دادرسی، معاون اول وی این امور را بر عهده دارد.

ماده 12

ماده 12 – نحوه بازرسی، نظارت و ارزشیابی رفتار و عملکرد قضات بر اساس آیین نامه‌ای است که ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون به پیشنهاد دادستان به تصویب رئیس قوه قضائیه می‌رسد.